

18. 10. DVADESET I DEVETA NEDJELJA KROZ GODINU. Misijska nedjelja

Sv. Mise: 8:30 Gotalovo, 9:45 Gola, 11:00 Ždala

19.10. Ponedjeljak Pavao od Križa	19:00 Gola: + Vidica Široki i rod., ob. Žinić i Široki
20.10. Utorak Vendelin	19:00 Gola: + Zlatko Pašica KLANJANJE
21.10. Srijeda Uršula	19:00 Ždala: + Andrija i Ruža Kopornić
22.10. Četvrtak Ivan Pavao II.	19:00 Gotalovo: + Mihael Večenaj
23.10. Petak Ivan Kapistran	19:00 Gola: + Dragica, Franjo i Stjepan Sabolić
24.10. Subota Antun M. Claret	19:00 Gola: + Dragutin Sinjeri i rod.
25.10. TRIDESETA NEDJELJA KROZ GODINU	8:30 ŽDALA: + ob. Ledinski, Husić i Halavuk 9:45 GOTALOVO: + Danijel, Brankica, Josip i Marija Hirjanić, Alojz Jakupec, Bara Premec 11:00 GOLA: župna

Vjeronauk: Gola - 3.r – u petak, u 11:30 sati, 7.r - četvrtak,
u 13:15 ili 14:00 sati, 8.r – četvrtak, u 14:00 sati.

Ždala – 7. i 8. r – ponedjeljak, u 14:30 sati.

**Župe Sveta Tri Kralja - Gola i Presvetog
Trojstva – Ždala
DVADESET I DEVETA NEDJELJA KROZ
GODINU - A
18. 10. 2026.**

EVANĐELJE: Mt 22,15-21

Podajte caru carevo, a Bogu Božje.

Čitanje svetog Evanđelja po Mateju

U ono vrijeme: Odoše farizeji i održaše vijeće kako da Isusa uhvate u riječi. Pošalju k njemu svoje učenike s herodovcima da ga upitaju: »Učitelju! Znamo da si istinit te po istini putu Božjem učiš i ne mariš tko je tko jer nisi pristran. Reci nam, dakle, što ti se čini: je li dopušteno dati porez caru ili nije?«

Znajući njihovu opakost, reče Isus: »Zašto me iskušavate, licemjeri? Pokažite mi porezni novac!« Pružiše mu denar. On ih upita: »Čija je ovo slika i natpis?«

Odgovore: »Carev.« Kaže im: »Podajte dakle caru carevo, a Bogu Božje.«

Riječ Gospodnja.

Novi Zakon i stari legalizmi

Današnji evanđeoski odlomak nas stavlja pred pitanje odnosa Boga i cara. Ovo pitanje se u povijesti uvijek nanovo vraćalo u mnogim oblicima. Raduje spoznaja da je to pitanje mučilo i prvu zajednicu kršćana kojima se obraća pisac Evanđelja. Odnos Crkve i države je do danas jedno od problematičnih pitanja za sve one koji pokušavaju živjeti svoju vjeru, a ujedno žele biti i lojalni građani društava u kojima se nalaze. Komu danas dati porez?

Više je strana ovog problema. Prva jest ona površinska: za Isusa je samorazumljivo da smo dužni podati caru carevo, a Bogu Božje. Svatko je od nas dužan doprinositi realnom društvu kojem pripadamo. Nije nikakav herojski čin ne plaćati porez i varati državu, država se skrbi za zemaljsko i tu njezinu ulogu treba poštivati. Za nas kršćane je mnogo važnije pitanje što znači Bogu dati Božje?

Bogu dati Božje ne znači platiti nekakav porez. Desetinu prihoda dati za Crkvu i dalje nije vrhunac davanja Božjeg. Komu se trebamo okrenuti da saznamo što znači Bogu dati što mu pripada? Onomu koji kroz Evanđelje progovara o dužnostima prema caru i Bogu. Isus Krist nam je svojim životom pokazao koliko smo dužni dati njegovom Ocu. „Sve je meni predao Otac moj i nitko ne pozna Sina doli Otac i nitko ne pozna Oca doli Sin i onaj kome Sin hoće objaviti.“(Mt 11,27) Prije tih riječi Isus kliče: „Slavim te, Oče, Gospodaru neba i zemlje (...)“(Mt 11,25). Ponavljamo: Bogu dati Božje ne znači dati desetinu prihoda, desetinu srca, vremena, molitve, ljubavi... Ne znači Bogu dati Božje ni ići nedjeljom na misu, primati uredno sakramente. Sve spomenuto može biti dio toga, ali sve to mogu biti i puki legalizmi. Da bismo ispunili dužnost prema Bogu moramo prije

svega biti svjesni da nam od Boga sve dolazi. Bog je darivatelj koji nam je sve dao i nema tog dara kojim bismo mu mogli uzvratiti. Bog ne daje jeftino kao Djed Mraz ne tražeći ništa zauzvat, Gospodin nam je dao kako bismo (se) i mi davali po uzoru na Njega (M. Volf). Božji darovi su plodni u nama samo ako poput Njega darivamo one koji nas okružuju. Uzor nam je Gospodin Isus Krist, kojem je Otac sve predao, a On je predao samog sebe za nas i za naše spasenje. Podsjećam, njegovo ga je predanje vodilo do križa i smrti, ali dati Bogu Božje znači da ćemo u vječnosti biti s Isusom.

Najlakše bi bilo završiti ovo razmatranje liturgijskom rečenicom o Gospodinu koji se za nas predao i otvorio nam vrata raja, no ipak sam dodao riječ o križu. Pitanja za razmatranje su (prvo za onog koji piše, a onda i za one koji čitaju) prikladnija za kraj. Koliko ja dajem političkoj zajednici kojoj pripadam? Koliko dajem Bogu? Desetinu? Prihoda? Srca? Ljubavi? Koliko sam svjestan dara koji mi je dan? Koliko cijenim dar bližnjega? Predajem li samog sebe za druge (dobre i zle)...?

Izvor: fra3.net

Ljubav se daruje ili nije ljubav

Jedne večeri, dok je majka pripremala večeru, uđe u kuhinju njezin jedanaestogodišnji sinčić s papirom u ruci. Držao se ozbiljno kad joj je predao papir u ruke koji je mama, nakon što je obrisala ruke u pregaču, pažljivo pročitala:

„Za pokošenu travu ispred kuće: 50 kuna

Za pospremanje sobe: 20 kuna

Za odlazak u trgovinu: 20 kuna

Za čuvanje sestre (tri poslijepodneva): 30 kuna

Za dvije odlične ocjene u školi: 10 kuna

Za iznošenje smeća svake večeri: 7 kuna

Ukupno: 137 kuna“

Majka je nježno pogledala sina. Nasmiješila se, uzela olovku i na poledini istog papira napisala:

„Za to što sam te 9 mjeseci nosila pod srcem: 0 kuna

Za probdjevane noći kad si bio bolestan: 0 kuna

Za brojna tješnja kad si bio tužan: 0 kuna

Za bezbroj obrisanih suza: 0 kuna

Za sve doručke, ručkove, užine, večere i sendviče: 0 kuna

Ukupno: 0 kuna“

Kad je završila, predala je papir sinčiću s osmijehom na licu. Dok ga je on čitao, u očima su mu zablistale dvije krupne suze. Okrenuo je papir i ispod svog računa napisao: „Plaćeno!“ Zatim se bacio majci u zagrljaj obasipajući je poljupcima.

Kad se u obiteljskim odnosima pojave računi, to je jako loš znak. Ljubav se daruje ili nije ljubav.

„Jednoga sparnog dana pripremio sam sladoled za svoje četvero djece, a mogli su ga kupiti zagrljajem. Odmah su stali u red od najmanjeg do najvećeg, spremni na ‘kupovinu’. Troje manjih čvrsto su me zagrlili i otišli se igrati. Kad je došao red na najstarijega, adolescenta, dva puta me zagrlio i uz smiješak rekao: „Ostatak zadrži!“

Bruno Ferrero

Bitno.net